

ZE ZÁMOŘÍ

Obležení Port Arthuru.

Popis bojů od 30. července do 31. října.

V těchto dnech zaslán byl od amerického válečného dopisovatele, meškajícího v oblehající armádě Nogioho, popis všech bojů od počátku obležení Port Arthuru až ke konci října. Ačkoliv popis ten byl censurován od japonského důstojníka, tu přece jen dodává přehledný obraz všech bojů, které se tam odehrály a popis jich jest tak vysoce zajímavým, že se jim milým našim čtenářům jistě zavděčíme.

Dopisovatel píše:

První skutečný útok proti pevnosti zahájen byl Japonci dne 20. srpna. Pod záštitou palby děl japonská pěchota postoupila proti ruským prvním zásekům podél trati do středu Šuiši údolí, kde leží čínská veska Šuiši. Šest set yardů východně od visky cesta k městu byla chráněna čtyřmi půlměsíčovými tvrzemi, spojenými základy s ocelovými ochrannými stříškami, před nimiž rozprostřaly se hluboké příkopy 20 st. široké. Japonci nejdříve přefezali spleť ostnatého drátu, pak dostali se přes příkopy a pomocí žebříků slezli valy u tvrzí. Ale když dostali se k zásekům, kde stála hlavní ruská síla a měla tam strojová děla, tu z nich vychřela proti útočícím Japoncům taková ostrá palba, že ti rychle museli ustoupiti.

Na pravém křídle Rusové byli zatlačeni a sice následkem toho, že jeden japonský pluk vydral se na 174 yardů vysoký vrch a napadnul Rusy z boku bodákem, přiměl je k ústupu. Japonci ukofistili pět polních děl a 4 strojová děla a ztratili při útoku tom 1,400 mužů. Rusové zanechali v opuštěné tvrzí 350 mrtvých.

O 4. hodině toho samého dne palbou děl zapálena byla tvrz Keekwan a Rusové z ní ustoupili k čínské zdi v pozadí tvrže se nalézající. Večer divise japonského

levého křídla přefezala spleť ostnatého drátu východně od Keekwan tvrže a před svítáním 21. srpna střední divise Japonců prodrala se k úpatí vých. Panlung tvrže, nazývané Japonci východní Banjusan tvrží a zde snažila se přefezati spleť, leč byla se strašlivými ztrátami zahánána.

Za svítání 21. srpna všechny japonské baterie střední divise soustředily svůj oheň na Banjusan a Keekwan tvrže, ale vzdor podpůrné palbě dělostřelctva Japonci byli zahánáni ruským vojskem z posic, které zaujali a gen. Nogio svolal štáb, aby se s ním dohodnul o dalších operacích. Za jeho nepřítomnosti o 11. hod. z rána některé setniny střední divise vyrazily ze svých zásek u úpatí vých. Banjusan tvrže a v hloučkách po desíti a dvaceti mužích počaly hnáti po úbočí ku opevněnému hřbetu vrchu, jsouce podporovány v tomto útoku šrapnelovou výtečně mřenou střílkou. Rusové spustili proti nim strašlivou palbu z děl a pušek a dvakrát Japonci byli zahánáni a úbočí pokryto bylo mrtvými a raněnými, ale učiněno byl ještě třetí pokus a některé hloučky dostaly se až na hřbet vrchu, ale padli všichni ti odvážlivci, padli tam do jednoho. Jeden z japonských důstojníků zatkul na zdi prapor plukovní a okamžitě sklesl mrtev k zemi, jsa prostřelen 20 kulemi. To rozhodilo znovu Japonce k útoku a s divokým řevem hnali se k tvrzi a bojující jako šílenci bodáky, vytlačili Rusy z jedné části tvrže a zde se udrželi po šest hodin, ačkoli palba na ně z ostatních okolních tvrzí byla soustředěna. Později Japonci byli seslenni dvěma setninami jiného pluku, který napadnul západní část tvrže a Rusové vytlačeni byli k čínské zdi a tvrz byla Japonci obsazena, ale následkem soustředěné palby z ostatních tvrzí Japonci ji museli opustiti, ale udrželi záseky u úpatí.

Odpoledne tři prapory japonské

zálohy byly připojeny k střední divisi a v noci jeden pluk učinil útok a dobyl již část Keekwan tvrže. Tak prorazili Japonci střední opevněných návrší východně od Port Arthuru, kdežto celá linie východně a západně byla ještě silně držena Rusi. Nogio soustředil sílu oddělení u úpatí dobytých tvrzí, chtěje patrně přejíti k útoku na tvrže ostatní, aby z nich ruské posádky vytlačil, ale nežli ještě k tomu došlo, tu Rusové soustředili palbu na Keekwan tvrz a ruská oěchota útokem Japonce z ní zahánala. Také na Banjusan tvrz palba zahájena, ale Japonci z ní neustoupili a počali zde stavěti záseky s ochrannými stříškami.

Odpoledne bitevní loď Retvizan vyrazila z přístavu a asi s půltuctem torpédic pustila se za japonskými torpédicemi, které rychle hledaly ochranu u bitevních lodí admirála Togy.

V celém táboře se roznášelo, že dne 24. srpna mezi půlnocí a třetí hodinou podniknuto bude všeobecný útok na pevnost. Když se večer rozložil nad krajinou, tu začala japonská děla pomalu stříleti na ruské posice. Před půlnocí velký sbor Rusů vyrazil proti Japoncům usazeným v tvrzi Banjusan, odkud je zahánal a jiné oddělení snažilo se je zaskočiti; přišlo však poněkud pozdě a dopadlo jen zadní část prchajících Japonců, z nichž většina byla zabita. Silný sbor Japonců byl vyslán prchajícím na pomoc, ale ruské dělostřelctvo zahájilo proti němu dobře mřenou palbu a sbor nemohl postoupiti ku předu. Tato srážka byla přehrou k všeobecnému útoku a levá divise ze záseků u Keekwan tvrže vyrazila proti opevněným návrším a část Japonců dostala se s křikem "Banzai" až na hřbet, ale v tom osvětlila dvě obrovská pátravá světla ona místa a hned na to zarachotila proti Japoncům střílba z pušek a strojových děl a ta způsobila Japoncům strašlivé ztráty. Vzdor tomu však ti drželi se v dobyté posici, když však se řady jich rychle tenčily, pomalu počali po úbočí ustupovati ke svým zásekům. Na západní straně pátravá světla z tvrzí Etse a Talyankow osvětlovala japonské záseky a překážela v pohybu vojska a japonští dělostřelci palbou z děl snažili se světla ta ušiniti neškodnými. Pojednou světlo z tvrzí Etse zmizelo a za ním také z druhé tvrže a japonská pěchota na pravém boku rychle postoupila blíže k ruským liniím. V tom okamžiku ale zase světlo z Etse tvrže zazářilo a ruská strojová děla a pušky zarachotily proti postoupivší japonské pěchotě a ta utrpěla velké ztráty.

Nejprudší boj se rozvinul ve středu Šuiši údolí. Japonci tam dobyli tvrz Ranjusan a pobočným útokem vytlačili ruské vojsko k úpatí opevněných návrší. Japonci byli v útoku podporováni dobře mřenou palbou, ale když Rusové přešli k proti-útku, tu museli ustoupiti, vzdor tomu však vrátili se opět a bojující se šílenou zufiřostí vytlačili svou převahou Rusy po úbočí nahoru.

V tom kritickém okamžiku začala pátravá světla z tvrzí opět zářiti a svým pronikavým světlem oslepovala útočící Japonce a ti to poskytovali pro Rusy znamenitý terč. Japonci v boji tom měli ohromné ztráty, mrtvol bylo po úbočí jako nasato, ale veliká číselná převaha jim pomohla k částečnému vítězství.

V této noci byly řady japonské tak zdecimovány šrapnelovou palbou z ruských děl, že pluky nemohly se udržeti déle na dobytých posicích a musely ustoupiti k úpatí dobytých tvrzí do údolí a co bylo částečným vítězstvím japonského vojska, to změnilo se v děsnou porážku.

Japonská pěchota bojovala s nadlidským úsilím a obětováním

se, ačkoli padala po stech a tisících. Japonská střílba dělová byla dobrá, ale jak se zdálo, nezpůsobila mnoho škod na tvrzích. Japonské ztráty od 19. do 24. srpna obnášely 14.000. Střední divise sama ztratila 6.000 mužů a v ní jeden pluk 2.500 mužů a zbylo z něj pouze 6 důstojníků a 200 mužů.

Generál Nogio, jsa si vědom toho, že Oyama na severu potřebuje proti Kuropatkinovi seslenni, tu odhodlal se k útoku, do něhož Japonci, spiti dřívějšími vítězstvími, šli s nadšením, ale po odraženém tom šestidenním útoku, nadšením japonské pěchoty značně schladlo.

Schopnost gen. Stessela a odvahy ruského vojska byla Nogim podceňována a tuto chybu zaplatili Japonci draze.

Po dva týdny snažili se Rusové dostati do své moci opět tvrz Banjusan a bombardovali za dne záseky, které tam Japonci utvořili a v noci podniknuto bylo Rusy několik výpadů proti Japoncům, kteří obsadili každou tvrz 500 muži, z nichž 100 denně v každé tvrzi zahynulo až do 8. září, kdy Rusové zanechali dalších pokusů na znovudobytí oněch tvrzí.

Od 25. srpna do 18. září Rusové činili výpady skoro každou noc proti Japoncům tvořícím záseky kolem opevněných návrší a čím více tyto záseky se blížily k ruským liniím, tím zufiřejší byly noční útoky a v nich nešetěni ani ošetřovateli raněných a nosiči. Rusové byli rozdrážděni tím, že Japonci bombardovali tvrže, když mikadův vyslanec odevzdával pod bílou vlajkou vyzváň ku vzdání a tím dopustili se surového porušení příměří a od onoho dne nebylo šetřeno žádné vlajky. Zákopníci, přefezávající spleť o ostnatého drátu, byli postřeleni po stech. Aby Rusové byli okamáni, tu později padali jako by byli mrtví a po zádech se pak plazili k drátu a přefezávali ho. Když to Rusové zpozorovali, tu střežili každého Japonce, který padl poblíž spleti a jakmile se hnul, zahájena byla po něm palba. Když se Japoncům tato lest více nedařila, tu používali zákopníci ocelových štítů, zakrývající hlavu a tělo, ku ochraně své při nebezpečné té práci a to se dosud okázalo nejlepším ochranným prostředkem.

Rusové užívali proti Japoncům ukrytým v zásekách a pracujícím na nich rozmožením ručních dynamitových bomb a Japonci později po příkladu nepřitele počali bomby také užívat i sestavili i malé hmoždíky dřevěné, z nichž házeli bomby do vzdálenosti 50 a 100 yardů. Bomby ty osvědčily se býti tou nejstrašlivější japonskou zbraní.

Dobrovolníci z obou stran, již vysláni byli k záchraně raněných, museli plaziti se po bříkách a tahati ubohé raněné za nohy, aby je dostali z pásma nepřátelské palby, ale jen malá část raněných vojínů byla takto zachráněna. Veliká většina jich zahynula bez pomoci, tam kde padli.

Rusové mají patrně nevyčerpatelem zásobu sířeliva, neboť sta a sta deseti a dvanáctipalcových střel bylo vysláno proti japonským dělům oblehacím, z nichž mnoho bylo jich rozbito.

Japonci doplnili své ztráty druhou zálohou a Nogio oznámil, že druhý útok podniknuto bude dne 16. září proti návrší Namakajama 203 metrů vysokému, dále proti půlměsíčovým tvrzím v údolí Šuiši a proti redutě u úpatí hory Rihlung.

Bombardování započalo časně z rána, ale Rusové neodvětili na palbu až teprve odpoledne. K večeru tři prapory Japonců podnikly útok na redutu u úpatí hory Rihlung, kterou již i dvakrát před tím snažili se dobýti. Reduta byla chráněna zděmi a poprsními hrad-

bami a příkopem 25 stop hlubokým. Hlavní útok byl učiněn na severovýchodní její konec a zároveň jeden prapor napadnul východní záseky, ale palbou Rusů byli Japonci přinuceni k ústupu. Z rána o 4. hod. učiněn nový útok a průlomem, způsobeným japonským dělostřelctvem, dostala se strašlivý zápas, v němž užíváno bylo navzájem bodáků a ručních bomb. Reduta hájena byla pouze 400 Rusi a ti zanechali při ústupu pouze několik mrtvol, kdežto Japonci ztratili přes 1000 mužů.

Útok na tvrže hájící Šuiši údolí byl odražen, později v noci vrátili se Japonci ještě dvakrát seslenni k novým útokům, ale vždy s velikými ztrátami museli ustoupiti zpět.

Útok na Nahookajama návrší byl proveden od čtyř pluků, ale vzdor zufiřivé palbě dělostřelců japonských, podporujících pěchotu, tato nemohla dostati se ku předu a zůstala celou noc státi u úpatí. V noci zákopníci přefezali spleť ostnatého drátu a když nastalo svítání dne 20. září, tu pluky začaly znovu hnáti se k ruským zásekům, načež ruské baterie zahájily palbu se šrapnelu, jež byla tak dobře vyměřena, že všecko útočící vojsko bylo pobito a zraněno v 10 minutách. V noci nový útok byl Japonci podniknuto a Rusové ustoupili k první linii svých záseků, odkud byli vytlačeni bodákovým útokem od Japonců, načež se postavili na návrší a zde rozvinuli se ten nejstrašlivější zápas, v němž užito bylo ručních bomb, kamenů, bodáků a šavlí. Když Japonci přesílou vytičili Rusi z východní části, tu tito ustoupili na západní polovici, ale i tuto po zufiřivém boji Japonci dobyli a vítězství to zaplatili více jak 4000 muži. Na opuštěném návrší nalezeno 180 mrtvol ruských vojáků.

Dne 1. října zahájena palba z japonských houfnic proti tvrzi Urb, ale záhy umikla a teprve znovu začali Japonci střílet na tuto tvrz dne 10. října a japonská pěchota došla zásek u úpatí tvrže se nalézající. Palbou z houfnic byla tvrz dne 13. října poškozena a bitevní loď Peresvět v přístavu byla zasazena několika střílkami a zapálena.

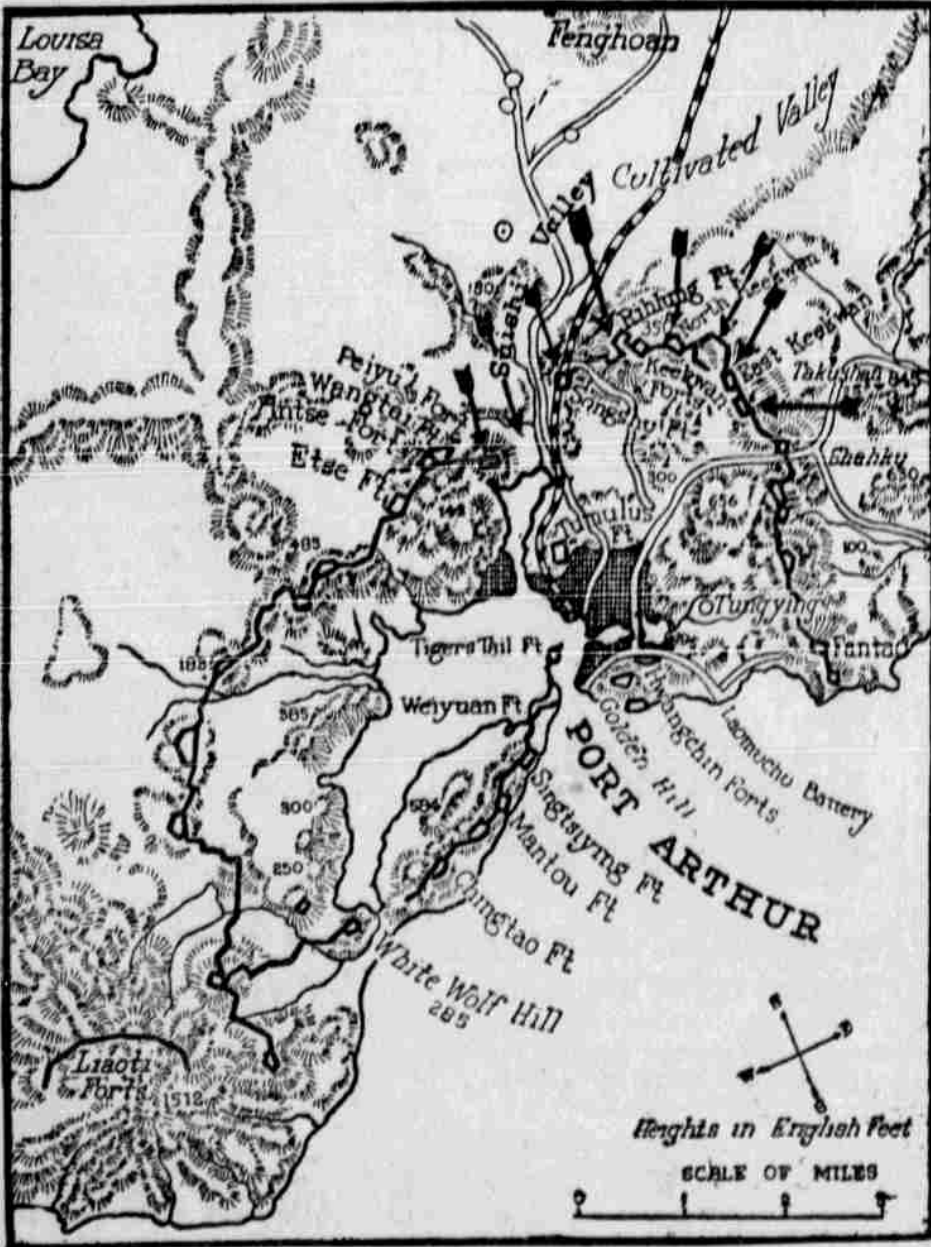
Dne 25. října podniknuto všeobecný útok po strašlivém bombardování na tvrz Urb a jichovýchodní Keekwan tvrze a když japonské pluky postoupily k útoku, tu Rusové vyhodili podkop a několik set Japonců zahynulo.

Tak končí tato vysoce zajímavá zpráva amerického zpravodaje a my ji doplňujeme ještě zprávami o bojích strážných se u Port Arthuru od 1. listopadu do dnešního dne:

Japonci prohlašovali, že pevnost jest jim vydána na milost a nemilost a že mohou do ní vniknouti kdykoli budou chtít. Leč okázalo se to hrozným chvástem.

Po bombardování trvajícím tři dni, Japonci přistoupili k všeobecnému útoku, hodlajíce pevnost dobýti na den 3. listopadu, v den mikadůvých narozenin, ale útok ten skončil pro ně se strašlivými ztrátami, které přý obnášely 20.000 mužů. Podalilo se jim zmocniti se tvrže č. 3, avšak soustředěnou střílkou s výše položených ruských opevněných donuceni byli k vyklizení tvrže.

Jak umí Japonci klamati svět to nejlépe vysvětluje z toho, že teprve se nyní přiznali ku ztrátě bitevní lodě Jašima, která narazila již v červnu na podmorskou minu u Dalnyho a potopila se i s posádkou čítající 1000 mužů. Jašima byla jednou z nejlepších lodí japonských a nyní mají Japonci pouze 4 bitevní lodě, kdežto baltická eskadra jich má 5 a pět více méně poškozených ruských lodí nalézá se v přístavu Port Arthuru.

MAPA ZNÁZORŇUJÍCÍ DOSAVADNÍ POSTUP JAPONCŮ PROTI PEVNOSTI.

K našemu popisu všech bojů u Port Arthuru podáváme tuto mapu, na níž šipky naznačují kam japonské vojsko až proniklo a kde zuffi neustále boje.